

Mál nr. 236/2013
M
og V v/ frjálsrar ábyrgðartryggingar X.

Vinnuslys í Varmársundlaug 5. júní 2011.

Gögn.

1. Málskot móttakið 25. júní 2013 ásamt gögnum.
2. Bréf V hf. dags. 18. júlí 2013.

Málsatvik.

M slasaðist við vinnu sína við að mála brautarmerkingar á vegg Varmársundlaugar. Við verkið notaði M lausan stiga sér til stuðnings og varð slysið þegar stiginn rann undan M þannig að hann féll um 1,5 til 2 metra. Skv. umsögn Vinnueftirlits ríkisins um slysið var M einn við verkið og enginn til að halda við stigann eða aðrar ráðstafanir gerðar til að koma í veg fyrir að stiginn rynni til. Ekkert áhættumat hafði verið gert vegna umrædds verkþáttar. Vinnueftirlitið telur að orsakir slyssins séu þær að þess hafi ekki verið gætt að stigi rynni ekki til þegar verkið var unnið.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð vegna slyssins þar sem hann sem vinnuveitandi hafi ekki tryggt fyllst öryggis og góðs aðbúnaðar og hollustuhátta á vinnustaðnum. Vísar M til laga nr. 46/1980 sem og sérstaklega til II.viðauka við reglugerð nr. 367/2006 um notkun tækja þar sem kemur fram að tryggja skuli festu þegar lausir stigar eru notaðir. M vísar til þess að skyldur verkstjóra í greint sinn hafi verið að tryggja að vinnulag væri í samræmi við fyrrgreindar skyldur, það hafi hann ekki gert með fullnægjandi hætti og á þeirri háttsemi beri X ábyrgð. M vísar til Hrd. 748/2012 máli sínu til stuðnings.

V telur að X beri ekki skaðabótaábyrgð vegna slyssins og vísar til þess að reynsla M af því að vinna sem faglærður málari hafi verið nokkur og því hafi honum átt að vera ljóst að hann þyrfti að festa stigann áður en hann notaði hann. V vísar til Hrd. 265/2012 máli sínu til stuðnings.

Álit.

M ber sönnunarbyrði um að orsakir slyss hans megi rekja til atvika eða aðstæðna sem X ber skaðabótaábyrgð á. Í málsatvikum eru rakin helstu gögn og sjónarmið aðila. Sannað er að ekki var gert áhættumat vegna einstakra verkþátta á vinnustaðnum. Með því uppfyllir vinnuveitandi ekki skyldur sínar skv. lögum. Í þessu máli var notaður laus stigi til að vinna tiltekið verk. Verkstjóri verksins gætti þess ekki að skipulag vinnunnar væri þannig að þegar slíkir stigar eru notaðar þá sé það gert þannig að festa þeirra sé tryggð. Ber X því skaðabótaábyrgð vegna slyssins. Þó M hafi verið faglærður og haft reynslu af því að starfa hjá X og öðrum telst hann ekki hafa sýnt stórkostlegt gáleysi í skilningi 23.gr.a skaðabotalaga nr. 50/1993. Getur hann því ekki sjálfur borið ábyrgð á afleiðingum slyssins með X.

Niðurstaða.

M á rétt á fullum bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík 13.ágúst 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.